

identificeres som fartøjer i statslig tjeneste som f.eks. politi- og toldkontrolskibe, jf. stk. 5.

I stk. 6, litra b, gives særregler, såfremt forfølgelse in continenti foretages af luftfartøjer.

Stk. 7 indeholder en processuel bestemmelse om krav på frigivelse af opbragte skibe.

Stk. 8 yder beskyttelse mod misbrug af retten til forfølgelse in continenti. Når et skib er blevet standset eller opbragt uden for søterritoriet under omstændigheder, som ikke berettiger til udøvelse af retten til forfølgelse in continenti, har det forfølgende skibs flagstat erstatningspligt for ethvert tab eller enhver skade, som forfølgelsen har medført.

Til artikel 112:

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til artikel 26 i 1958-konventionen.

I stk. 1 fastslås i overensstemmelse med artikel 87, stk. 1, litra c, såvel kyststaters som inlandsstaters ret til at lægge undersøiske kabler og rørledninger på det åbne hav uden for kontinentalsoklen, d.v.s. »Området« - havbunden og dens undergrund, som ligger uden for grænserne for national jurisdiktion, jf. artikel 1, stk. 1, nr. 1.

Retten omfatter såvel tele- som elkabler samt vedligeholdelsen af undersøiske kabler og rørledninger.

I artiklens stk. 2 henvises til artikel 79, stk. 5, hvorefter der ved udlægning af kabler og rørledninger skal tages behørigt hensyn til allerede eksisterende kabler og rørledninger herunder mulighederne for reparation af disse.

Til artikel 113:

Artiklen svarer i det væsentligste til 1958-konventionens artikel 27.

Her forpligtes enhver stat til at udstede de nødvendige love og forskrifter for at kunne straffe de i artiklen nævnte overtrædelser, dvs. brud og beskadigelse af undersøiske kabler eller rørledninger. Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse på brud eller beskadigelse forårsaget af personer, som, efter at have taget alle nødvendige forholdsregler til undgåelse af et sådant brud eller en sådan beskadigelse, alene handlede med det lovlige formål at redde liv eller fartøjer. Gennem artikel 58, stk. 2, finder artikel 113 også anvendelse i den eksklusive økonomiske zone i det omfang, det ikke er uforeneligt med konventionens øvrige bestemmelser.

Der foreligger ikke en strafbar handling, når afbrydelsen eller beskadigelsen forårsages af personer, som

udelukkende forfølger lovlige formål for at redde liv eller skib.

Bestemmelsen er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 939 af 27. november 1992 om beskyttelse af søkabler og undersøiske rørledninger.

Til artikel 114:

Artikel 114 svarer i det væsentlige til 1958-konventionens artikel 29.

Artiklen indebærer, at kablernes og rørledningernes ejere skal erstatte reparationsomkostningerne, når han forårsager en sådan skade som angivet i artiklen, dvs. ejeren har et objektivt ansvar.

Til artikel 115:

Artikel 115 svarer til 1958-konventionens artikel 29.

Ifølge artiklen skal enhver stat udstede de nødvendige love og forordninger for at sikre at skibsejere, som kan godtgøre, at de for at undgå beskadigelse af et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning har ofret et anker, et net eller andre fiskeredskaber, holdes skadesløse, såfremt skibets ejer forud har truffet alle rimelige sikkerhedsforanstaltninger.

Under henvisningen i artikel 58, stk. 2, finder artikel 115 også anvendelse for den eksklusive økonomiske zone.

Til artikel 116:

Artiklen indskrænker den ved artikel 87 formulerede frihed til at fiske på det åbne hav. Ganske vist bliver der også her opstillet grundsætningen om, at enhver stat har retten til at udøve fiskeri på det åbne hav. Denne ret gælder imidlertid ikke ubegrænset. Retten til fiskeri på det åbne hav er udtrykkeligt underlagt de forbehold, der gælder for de enkelte staters traktatmæssige forpligtelser, såvel som de indskrænkende forskrifter i Konventionen, der tager hensyn til kyststaternes rettigheder, pligter og interesser, bl.a. artikel 63, stk. 2, og artiklerne 64-67.

Til artikel 117:

Artikel 117 foreskriver den almene forpligtelse for alle stater til at træffe de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at bevare de levende ressourcer i det åbne hav.

Til artikel 118:

Staternes forpligtelse til at samarbejde om bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav er fastlagt i artikel 118. En pligt til fælles foranstaltninger påhviler de stater, hvis statsborgere udnyt-